

РЕШЕНИЕ

№ 5568

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9971** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба на Х. К., гражданин на П., срещу отказ за издаване на виза от 4.9.2025 г., издаден от завеждащия консулска служба към Посолството на Република България в Д., И.. Жалбоподателят твърди, че при постановяване на оспорения акт не е взето предвид, че жалбоподателят е законен съпруг на българска гражданска, с която е сключил брак, регистриран в Република България. Подаденото заявление за кандидатстване е с цел посещение на съпругата му и временно съвместно пребиваване. Органът не е извършил задълбочена преценка и не е оценил, че целта на посещението е семеен живот. Представените доказателства не са отхвърлени с аргументи. Не са налице основания за отказ – представени са всички необходими документи. Ответникът – първи секретар, консул при посолството на Република България в [населено място], И., не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза, на 20.6.2025 г. Като цел на посещението – „туризъм“, посещение на неговата съпруга /попълнил е графата, че е женен/. Посочил е, че желае еднократно посещение, за периода 21 юли-13 август 2025 г.

Приложил е самолетни билети, застраховка, копие на паспорт, удостоверение за граждански брак и др. Установява се, че е сключил брак на 18.9.2024 г., в П., с българската гражданска Ф. Н. С..

Оспореният акт е постановен с мотива, че „съществуват основателни съмнения за надеждността на направените изявления от кандидата. Допълнителни забележки Прило. VI на ВКО – т. 2. Целта

и условията на планирания престой не са обосновани. Т.10. Предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Т.13 – миграционен риск.

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от лице, адресат на оспорения акт, подлежащ на съдебен контрол, с право и интерес от оспорването му, с оглед на което е и допустима същата е допустима.

Видно от подаденото заявление за виза, същото е за издаването на виза тип "С".

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи и заповед № 48/20.8.2025 г. на посланика към Посолството на Република България в Д., И..

Той е издаден в предвидената в закона писмена форма.

Оспореният отказ е издаден по формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Спазено е изискването за форма – оспореният отказ за издаване на виза тип "D" е обективиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК (вж. в този смисъл решение № 2087/22.02.2024 г. по адм. д. 7021/2023 г. на ВАС и др.).

Съдът приема, че оспореният отказ не отговаря на изискването да е мотивиран – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 от АПК. В него не е посочено ясно правно основание за издаването му, не са посочени конкретни фактически основания, относими към визираната законова разпоредба. Същевременно не са обсъдени в пълнота представените доказателства, вкл. и свидетелството за граждански брак. Не е посочено защо се приема, че целта и условията са необосновани и по-конкретно – защо се приеме, че искането за събирането със съпругата на жалбоподателя е необосновано.

Предвид така установеното настоящият състав намира, че не са спазени изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК за посочване на фактическите и правните основания за издаване на отказа.

Действително, съгласно чл. 10а, ал. 3 ЗЧРБ:

Липсата на конкретни мотиви, свързани с отказа за издаване на виза е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е съгласно константната практика на Върховния административен Съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл.146, т.2 от АПК, навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл.146, т.3 от АПК, доколкото пречатства правото на защита на засегнатите лица да разберат мотивите на засягащия ги негативен акт, респ. да организират защитата си срещу него.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано

нормативното изискване за мотивиране на отказа.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен.

Същевременно обаче, предвид заявлението за издаване на виза, както и предвид целта и времето на планирания престой /за периода 21 юли-13 август 2025 г./ следва да се направи извод, че не следва да се връща преписката на административния орган за ново разглеждане на подаденото заявления за издаване на виза.

Настоящите мотиви следва да се имат предвид с оглед евентуално ново искане за издаване на виза.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателят има право на разноски, като са представени доказателства за такива в размер на 50 лв.

Водим от горното, Административен Съд С.– град, Първо отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Х. К., гражданин на П., отказ за издаване на виза от 4.9.2025 г., издаден от завеждащия консулска служба към Посолството на Република България в Д., И..

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Х. К., сумата от 50 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.